

вствувате, че безъ мене не можете да живѣте. Но да не мислите, че трѣбва да се качете на гърба ми. Това е механическо нѣщо. Ако азъ се кача на гърба ви, това не е разрѣшение на въпроса. Ами че всѣки отъ васъ се е качилъ на нѣщо. На какво? — На едно животно, което се нарича плътъ. Духътъ се е качилъ на плътъта, и тя скача, скача отдолу. Нѣкой пхтъ успѣе да хвърли духа долу и тогава той казва: тази плътъ е много лоша. Казватъ: този човѣкъ е много лошъ. Не, духътъ е трѣбвало да бѣде уменъ, да не слиза отгорѣ. Това е човѣкътъ, който не е разбралъ още Божи-ята Мждрость, Това е човѣкътъ, който едва чете първитѣ. едритѣ букви на букваря. Въ какво седи четнето на първитѣ букви? Този човѣкъ, като стане сутринъ, хубаво ще се нахрани, добрѣ ще се облѣче, ще се докара, ще се поогледа въ огледалото и ще каже: тѣй, хубавичкъкъ съмъ, носътъ ми е класически, очитѣ ми хубави, чернички — заглади си косата и излиза вѣнъ по работа. Седне нѣкъждѣ между познати, между приятели, тѣй се държи, като ученъ човѣкъ, съ нѣкаква тежестъ. Никаква тежестъ нѣма, той си прѣдставлява само. И ние си въобразяваме, че имаме нѣкаква тежестъ, че имаме нѣкакви знания. Не е лошото въ това, но ние гледаме отъ по-високо положение на нѣщата и се заблуждаваме. Туй гледане е единъ по-тикъ, една добродѣтель. Ако човѣкъ гледа по този начинъ на нѣщата, никога не трѣбва да се обезсърчава. Нѣкой се огледва. Нима трѣбва да се присвиваме за това? Човѣкъ, който се огледва въ огледалото е разуменъ човѣкъ. Нѣкои говорятъ противъ огледалото, но въ свѣта има едно физи-